

**Tygodnik parafii
pw. Przemienienia Pańskiego
w Polanie**

Boże Ciało—str. 2

Ikona św. Michała—str. 3

*Eucharystia to „tajemnica wiary”
streszczenie i podsumowanie całej
naszej wiary*

Wśród Nas

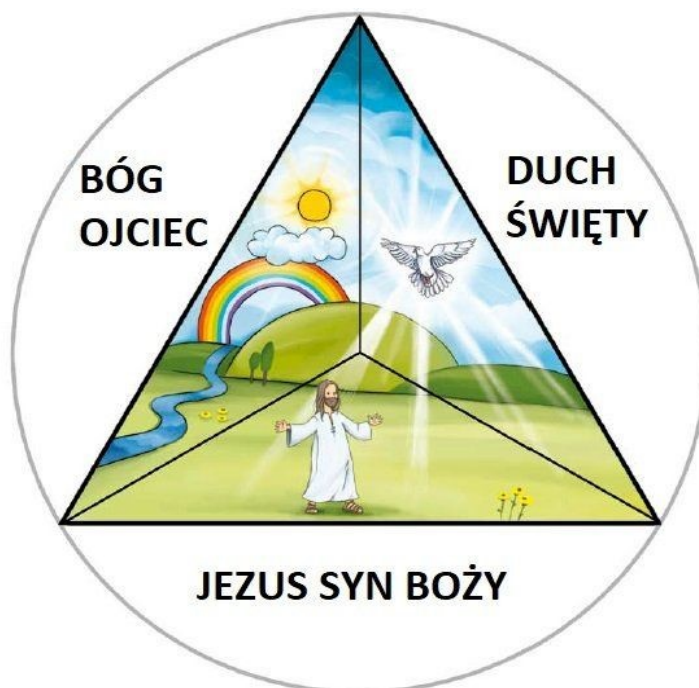
Rok XXIX 2020, nr 21

7.06. 2020 r.

Największa tajemnica wiary

Dziś świętujemy największą tajemnicę naszej wiary: Bóg jest jeden w Trzech Osobach. Bóg tak umiłował świat, że zechciał nam objawić tajemnicę swojego wewnętrznego życia. Syn ukazał nam Ojca i razem posyłają do nas Ducha Świętego. Niech towarzyszą nam dziś słowa, które usłyszymy w czasie liturgii eucharystycznej: „Panie, Ojczy Świąty, wszechmogący, wieczny Boże. Ty z Jednorodzonym Synem Twoim i Duchem Świętym jednym jesteś Bogiem, jednym jesteś Panem; nie przez jedność osoby, lecz przez to, że Trójca ma jedną naturę. W cokolwiek bowiem dzięki Twemu objawieniu wierzymy o Twojej chwale, to samo bez żadnej różnicy myślimy o Twoim Synu i o Duchu Świętym. Tak, iż wyznając prawdziwe i wiekuiste Bóstwo, wielbimy odrębność Osób, jedność w istocie i równość w majestacie”.

Dziś całym sercem wołam z radością: Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu!

Boże Ciało, święto o długiej tradycji

Ze wszystkich świąt religijnych w Polsce, uroczystość Ciała i Krwi Chrystusa, nazywane ludowo Bożym Ciałem jest jednym z najbardziej uroczyste obchodzonych dni w całym roku liturgicznym. Bezpośrednią przyczyną ustanowienia tego święta w XIII w. było objawienie błogosławionej Juliany, zakonnicy z Cornillon, która podczas nabożeństwa ujrzała krople krwi na hostii i korporale. W związku z tym 11 sierpnia 1264 r. papież Urban IV ustanowił ten dzień jako święto, które miało przybliżyć wiernym różne aspekty obecności Chrystusa w Eucharystii. Święto zatwierdził ostatecznie w 1314 r. Klemens V, nadając mu nazwę.

W Polsce obchodzi się Boże Ciało od 1320 r. Pierwszy źródłowy opis procesji Bożego Ciała pochodzi z Płocka i dotyczy uroczystości obchodzonych w katedrze w XIV w. Istotnym wydarzeniem podczas obchodów tego święta były barwne, rozbrzmiewające śpiewem procesje, które przetrwały do naszych czasów. Po dzień dzisiejszy w Boże Ciało i oktawę ze wszystkich kościołów w miastach i na wsi wychodzą procesje do czterech ołtarzy przybranych zielenią i kwiatami. W dawnej Polsce, podczas procesji, odgrywano przy ołtarzach sceny, w których występowały postacie biblijne, wygłaszano wiersze, śpiewano pieśni adoracyjne.

Tak oto pisał Cyprian Kamil Norwid o Bożym Ciele w 1842 r. w Krakowie: „Zatrzymali się przed ołtarzem ustrojonym w zieloność, zewsząd cisza, a pięćdziesiąt chorągwi kościelnych i cechowych, na podobieństwo masztów, pochyła się ku ziemi i lud jak fala niżej, a całe miasto głucho. Z równą powagą cała odbyła się procesja, przed każdym ołtarzem przyklęknięto i powtó-

rzono cichość - po czym śpiewy, kotły i głośne nabożeństwo”.

Z uroczystościami Bożego Ciała wiążą się różne zwyczaje i wierzenia ludowe. Szczególne właściwości magiczne przypisywano zebranych z ołtarzy kwiatom, wiankom i gałązkom: „W tym samym czasie święcą wianki w kościele wraz z ewangeliami spisany na 4 oddzielnych kartkach zwiniętych w ruloniki, które gospodarze zakopują w 4 rogach gruntu, w przekonaniu, że przez rok cały grad pola nie nawiedzi”.

Do wicia wianków używa się do dziś wielu ziół i traw, bo jak mówi stare przysłowie: „Kaźde ziele mówi: święć mnie”. Były używane zioła o znaczeniu leczniczym i gałązki drzew chroniących od piorunów. Wśród ziół najważniejsza była bylica boże drzewko - ziele o czarodziejskiej mocy. W święconych wiankach musiała znajdować się macierzanka, mięta, rozmaryn, lubczyk, podbiał, niezapominajka, rumianki, stokrotki i wiele innych ziół.

W ludowej polskiej tradycji to właśnie te wianki były obecne przy najważniejszych dla człowieka chwilach - przy narodzinach, ślubie i śmierci. Wykorzystywano też czarodziejską moc wianków: wianuszek macierzanki dekorował becik w czasie chrztu, leśny rozmaryn - symbol miłości, wierności i nieśmiertelności - wraz z dzikim rozchodnikiem i nieśmiertelnikiem zdobił wianuszki u ślubnej sukni. Wianuszki z wielu ziół były przede wszystkim symbolem miłości.

Podczas procesji od wieków śpiewa się te same pieśni, w których wierni wyznają swą wiarę i składają hołd Bogu. Kapłan, niesie pod baldachimem złocistą monstrancję, w powietrzu unosi się zapach kadzidła, dziewczynki w białych strojach sypią płatki kwiatów (suszonych lub świeżych płatków róż, peonii) ze specjalnych koszyczków przystrojonych białymi wstążkami i zawieszonych na szyi. Pod stąpającymi ściele się barwny kobierzec płatków kwiatów.

Bez wątplenia prawdziwym fenomenem polskich obchodów Bożego Ciała jest ich nieprzerwane trwanie w naszej tradycji i obyczaju, niezależnie od różnych kolei naszego losu i zawłości naszej historii. Niezwykle jest zwłaszcza liczne uczestnictwo w obrzędach i zwyczajach związanych z tym świętem.

Ikona św. Michała z Chrewtu

Obecnie kopia będzie zdobić kaplicę Matki Bożej Fatimskiej w Olchowcu. W Muzeum Historycznym w Sanoku znajduje się jedna z ocalałych ikon z cerkwi p.w. św. Paraskewy w Chrewcie. Według wspomnień Katarzyny Bełewiat z domu Daniłów „pod koniec lat czterdziestych zmarł ksiądz w Chrewcie i nie było już nabożeństw w cerkwi. Rok później wybuchł w cerkwi pożar, zleciała się cała wioska i ludzie gasili kubłami, rzeka była blisko, trochę rzeczy poratowali, w środku wszystko było poniszczone. Po pożarze trochę resztek cerkwi jeszcze było, stały ściany. Dach pewnie się spalił”. Ocalała ikona św. Michała - opisana została w katalogu autorstwa Katarzyny Winnickiej: Ikony z XVI wieku w Muzeum Historycznym w Sanoku. Ikona datowana na 1. poł. XVI w. uznawana jest za ikonę wyjątkowej klasy, o wysokim poziomie artystycznym. Wykonana została na dwóch deskach lipowych techniką tempery na gruncie kredowym. Ikona o wymiarach 114 x 79 cm., została zakonserwowana przez W. Kurpika, w pracowni przy Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku. Widoczne są ubytki warstwy malarskiej wokół centralnej postaci oraz w prawej partii obrazu. Z lewej strony w dwóch zachowanych kłejmach zarysowują się pojedyncze fragmenty scen życia świętego. Od dołu są to: trzej młodzieńcy w piecu ognistym, ochładzani przez Archanioła Michała (młodzieńcy o imionach: Sadrach, Mesach, Abednego, nie chcąc wyrzec się wiary, zostali skazani na śmierć przez wrzucenie do ognistego pieca). Górna klejma przedstawia zapewne ofiarę Abrahama. Wszystkich klejmach było prawdopodobnie od 8-10. Ikona św. Michała z Chrewtu... reprezentuje styl linearno płaszczyznowy oraz malarski. Wzornik ikonograficzny z wizerunkiem Archanioła Michała-wojownika, jaki stosowali malarze w ikonach z XV w. niewiele się zmienił, powtórzony został także w tej ikonie. Ikonograf malarsko opracował odsłonię-

te partie ciała, twarz, kończyny górne i dolne, cieniując je łagodnie. Podobnie szaty Archanioła potraktowane dużymi płaszczyznami farby, rozświetlone gdzieś, z plastycznie zaznaczonymi fałdami. W płytkim kowczegu [wgłębieniu w części przedniej] na prostokątnej desce przedstawiono Archanioła Michała ujętego frontalnie w całej postaci. Tułów świętego okrywa srebrny pancerz sięgający połowy ud, spod którego wystaje zielona tunika. Pancerz zbrojnikowy (kirys torsowy) malowany w tonacji srebmoszarej z jasnymi brzegami zakończony jest materią koloru czerwieni żelazowej, w kształcie prostokątnych płytek oddzielonych od siebie podwójnymi liniami. Całość ubrania dopełnia narzucona czerwona peleryna zdobiona przy brzegach drobnym, ciemnym rzucikiem. Muskularnie zaznaczone uda do połowy łydki osłonięte zostały ceglasto-złotymi nogawicami. Skrzydła świętego, białe wewnątrz, kontrastowo zakończone ciemnym upierzeniem na wzór stylizowanych pawich piór. Twarz owalna, wydatne czerwone usta, wąski, długi nos z wyraźnie zaznaczonymi nozdrzami, łączy się u nasady z owalnie wygiętym łukiem ciemnych brwi. Oczy brązowe, blisko osadzone, okonturowane ciemną obwódką. Karnacja potraktowana tonowo od jasnooliwkowej barwy po ciemniejsze partie przy brzegach i lekko zaróżowionych policzkach. Głowę okalają rozdzielone przedziałkiem na środku ciemnobrązowe włosy, ujęte w formie pukli, symetrycznie opadające na ramiona. U nasady układają się w pojedynczy wałeczek, sięgający aż do uszu, spod którego wystają białe troczki teani (wstążka we włosach aniołów). Święty w prawej dłoni trzyma wyciągnięty miecz, w lewej pochwę do miecza. Archanioł Michał w lekkim rozkroku stoi na podnóżku przypominającym leżącą ósemkę, ułożoną w symbol nieskończoności. Tło ikony w górnej partii aż do kolan postaci archanioła, pokryte jest srebrem płatkowym, w dolnej ciemnozielonym pasem ziemi.

Archanioł Michał (hebr. - któż jak Bóg), nazywany również księciem Aniołów, czczony jest jako protektor Kościoła, obrońca w walce z szatanem, jest przewodnikiem dusz w ostatniej wędrówce do wieczności, na wschodzie czczony, jako patron chorych. W późnym średniowieczu występował, jako *pracpositus paradisi* - ważący dusze. oprac. FPS

1. Dziś uroczystość Trójcy Przenajświętszej. Pierwsza niedziela miesiąca po każdej Mszy św. adoracja Najśw. Sakramentu. Po Mszy o godz. 8 00 zmiana tajemnic różańcowych. Po Mszy św. o godz. 11 00—spotkanie z rodzicami młodzieży do Bierzmowania.
2. W najbliższy czwartek, 11 czerwca uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało procesja będzie po Mszy św. o godz. 11 00. W tym roku procesja na Osadzie. Pierwszy ołtarz za mostem koło Państwa Kani, drugi koło Państwa Borzęckich, trzeci na Osadzie, czwarty na parkingu państwa Morağ. W tym roku budują ołtarze mieszkańcy Osady. Proszę panów do niesienia baldachimu i sztandarów oraz dzieci do sypania kwiatów.
3. W sobotę 13 czerwca o godz. 11 00 uroczystość Pierwszej Komunii z trzecich klas uczniów naszej szkoły. Pierwsza komunię przyjmie 3 dzieci.
4. W środę spowiedź dzieci pierwszokomunijnych o godz. 17 00.
4. Czerwiec poświęcony jest Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Nabożeństwo Czerwcowe po Mszy św. o godz. 18 00 - podczas których śpiewamy Litanię do Serca Pana Jezusa.
5. Spotkania Formacyjne do Bierzmowania we Wtorek i Piątek po nabożeństwie czerwcowym.
6. Zachęcamy do czytania Prasy Katolickiej: Gościa niedzielnego, Niedzieli, naszego tygodnika Wśród Nas.

W tym tygodniu patronują nam:

8 VI – św. Jadwiga (1374-1399), królowa, która poświęciła swe życie dla narodu polskiego i litewskiego.

13 VI – św. Antoni z Padwy (1195-1231), franciszkański prezbiter i doktor Kościoła.

Intencje Mszy Świętych

Niedziela - 7 Czerwiec o godz. 8 00 - + 1) + Jan Patyna gr.

2) + z rodziny Oskorip i Mylek

Godz. 11.00 - + Lucyna Konopka

Godz. 15.00 - O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Marii Jabłońskiej z okazji 80 rocz. ur. oraz dla Marii i Tomasza z okazji 60 rocz. małżeńst. i prośbą o błóg. na dalsze lata.

Środa o godz. 18 00 O szczęśliwe zdanie matury i opiekę matki Bożej Wspomożycielki

Czwartek o godz. 18 00 + Anna Mantojfel od koleżanek ze sklepu.

Piątek o godz. 18 00 + Anna Mantojfel od Róży św. Józefa

Pozostałe intencje są spoza parafii.

38 - 709 Polana 26

Tygodnik parafii
pw. Przemienienia
Pańskiego

polana@sdb.krakow.pl
<https://polana.sdb.org.pl/>

Zespół redakcyjny:
ks. Marek Rusek, Hanna Myślińska,
Karolina i Witold Smoleńscy.
Skład i oprawa graficzna: ks. Marek Rusek.